

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 29. juni 2011

om støtte til destruktionssektoren i 2003 Statsstøttesag C 23/05 (ex NN 8/04 og ex N 515/03)

(meddelt under nummer K(2011) 4425)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2011/651/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Frankrigs faste repræsentation ved EU underrettede ved brev af 7. november 2003 Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »TEUF«) ⁽¹⁾ om, at visse virksomheder, der sælger kød en detail, var fritaget for destruktionsafgiften.
- (2) Den oprindelige meddelelse vedrørte både den støtte, der var tildelt i 2003, og støtte planlagt fra 2004. Da en del af støtten allerede var tildelt, besluttede Kommissionen på daværende tidspunkt at dele sagen op. Af den støtte, der blev tildelt i 2003, undersøges kun fritagelsen for destruktionsafgiften i forbindelse med denne afgørelse.
- (3) Destruktionsafgiften blev afskaffet fra den 1. januar 2004. Finansieringen af den offentlige destruktionsjeneste blev efterfølgende sikret med en »slagtningsafgift«, som Kommissionen ikke har rejst indsigelse imod ⁽²⁾.
- (4) Som led i behandlingen af sagen om »slagtningsafgiften« (statsstøttesag nr. N 515A/03) har de franske myndigheder sendt Kommissionen oplysninger, der også er relevante i det foreliggende tilfælde, bl.a. ved brev af 29. december 2003.
- (5) Ved brev af 7. april 2005, der blev registreret den 12. april 2005, fremsendte de franske myndigheder de supplerende oplysninger, Kommissionen havde anmodet om ved brev af 4. marts 2005.

⁽¹⁾ Med virkning fra 1. december 2009 er artikel 87 og 88 i EF-traktaten erstattet med henholdsvis artikel 107 og 108 i TEUF. Indholdsmæssigt er artiklerne identiske. Eventuelle henvisninger til artikel 107 og 108 i TEUF skal, for så vidt angår nærværende afgørelse, betragtes som en henvisning til henholdsvis artikel 87 og 88 i EF-traktaten.

⁽²⁾ Statsstøttesag nr. N 515A/03, brev til de franske myndigheder nr. K(2004) 936 endelig af 30.3.2004.

- (6) Kommissionen indledte den procedure, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, i TEUF, vedrørende den omhandlede støtte ved brev nr. SG(2005)D/202956 af 7. juli 2005.

- (7) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte.

- (8) De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger i brev af 20. september 2005 og 15. november 2005, der blev registreret den 17. november 2005.

- (9) Kommissionen modtog bemærkninger fra Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs (sammenlutningen af slagter- og charcuteributikker og catering-virksomheder) (i det følgende benævnt »CFBCT«) af 18. oktober 2005 og bemærkninger fra et privat firma af 17. oktober 2005 ⁽⁴⁾ og 11. juli 2008.

- (10) De franske myndigheder bekræftede ved brev af 18. april 2011, at den fritagelse for betaling af afgiften på køb af kød (den såkaldte »destruktionsafgift«), der for 2003 blev bevilget visse virksomheder, som afsætter landbrugsvarer, var i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte ⁽⁵⁾.

II. BESKRIVELSE

- (11) Den pågældende foranstaltning vedrører finansieringen for 2003 af den offentlige destruktionsjeneste og destruktion af kød- og benmel, som ikke længere kan anvendes kommercielt.

⁽³⁾ EUT C 228 af 17.9.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Firmaet har anmodet om, at dets identitet behandles fortroligt.

⁽⁵⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

- (12) Den offentlige destruktions-tjeneste blev tidligere finansieret af destruktionsafgiften, som blev indført ved § 302a ZD i den franske almene skattelovsamling med hjemmel i § 1 i den franske lov nr. 96-1139 af 26. december 1996 om indsamling og bortskaffelse af døde dyr og slagteaffald (i det følgende benævnt »loven af 1996«).
- (13) Destruktionsafgiften vedrørte detailhandlers køb af kød og andre nærmere specificerede produkter. Afgiften skulle principielt betales af enhver, der solgte varer en detail. Grundlaget for afgiftsberegningen var værdien, ekskl. moms, af indkøb uanset oprindelse:
- af kød og slagteaffald, fersk eller tilberedt, kølet eller frosset, af fjerkræ, kanin, vildt, okse, får, ged, svin, hest, æsel samt krydsninger
  - af saltede varer, charcuterivarer, afsmeltet svinefedt, kødkonserves og forarbejdede biprodukter
  - af foder på basis af kød og slagteaffald.
- (14) Virksomheder, hvis omsætning i det foregående kalenderår var på under 2 500 000 franske francs (FRF)⁽⁶⁾ (381 122 EUR), ekskl. moms, var fritaget for afgiften. Afgiftssatsen pr. månedlig købsperiode ekskl. moms blev fastsat til 0,5 % for køb på op til 125 000 FRF (19 056 EUR) og til 0,9 % for køb på over 125 000 FRF. Med § 35 i loven om ændring af finansloven for 2000 (lov nr. 2000-1353 af 30. december 2000) blev der indført visse ændringer af ordningen med destruktionsafgiften, som trådte i kraft den 1. januar 2001. Ændringerne havde til formål at imødegå virkningerne af BSE-krisen og de deraf følgende ekstraomkostninger. Afgiftsgrundlaget blev derfor udvidet til at omfatte »andre kødprodukter«. Afgiftssatsen blev fastsat til 2,1 % pr. månedlig købsperiode på op til 125 000 FRF (19 056 EUR) og til 3,9 % for beløb over 125 000 FRF. Endvidere var virksomheder, hvis omsætning i det foregående kalenderår var på under 5 000 000 FRF (762 245 EUR), ekskl. moms, fritaget for afgiften.
- (15) Oprindeligt, dvs. fra den 1. januar 1997, blev afgiftsprovenuet indbetalt til en dertil oprettet fond, hvis formål var at finansiere indsamling og bortskaffelse af døde dyr og slagteaffald, der er klassificeret som uegnet til konsum og foder, med andre ord de aktiviteter, som i henhold til § 264 i de franske landbrugslove er defineret som en offentlig tjenesteydelsesopgave. Fonden blev forvaltet af det nationale center for forbedring af landbrugsbedriftenes struktur (CNASEA).
- (16) Fra den 1. januar 2001 indgik destruktionsafgiftsprovenuet direkte i statens almindelige budget og ikke længere i den fond, der blev oprettet til dette formål. For 2003 blev der åbnet for bevillingerne i ministeriet for landbrug, levnedsmidler, fiskeri og landdistrikter ved dekret nr. 2002-1580 af 30. december 2002 om gennemførelse af finansloven for 2003. De blev registreret som stående udgifter i dette ministerium under afdeling IV, offentlige interventioner, del 4, økonomiske aktiviteter, tilskyndelser og interventioner. Provenuet af denne afgift blev for 2003 anslået til 550 mio. EUR.
- (17) Meddelelsen fra 2003 fastsatte støtte til oplagring og destruktion af kødmel samt støtte til transport og destruktion af selvdøde dyr og slagteaffald. Endvidere fastsatte loven af 1996 afgiftsfritagelse for virksomheder, der solgte kød en detail, og hvis årlige omsætning var på under 762 245 EUR. Ifølge Kommissionens oplysninger var loven af 1996 i kraft hele året i 2003.
- (18) Kommissionen konkluderede i sin beslutning om at indlede undersøgelsesproceduren, at støtteforanstaltningerne vedrørende bortskaffelse og destruktion af selvdøde dyr samt oplagringen og destruktions af kødmel og slagteaffald ikke risikerede at påvirke vilkårene for samhandelen på en måde, der strider mod den fælles interesse. De kunne derfor anvende undtagelsen i artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF som foranstaltninger, der kan bidrage til udvikling af sektoren. Kommissionen besluttede til gengæld at indlede den procedure, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, i TEUF, hvad angår eksistensen og foreneligheden af støtte til handelsvirksomheder, som er fritaget for destruktionsafgiften.
- Kommissionens argumenter i forbindelse med indledningen af undersøgelsesproceduren*
- (19) Ved indledningen af undersøgelsesproceduren vurderede Kommissionen, at fritagelsen fra at betale destruktionsafgiften kunne medføre, at staten mister penge, og den forekom ikke berettiget ud fra afgiftssystemets karakter eller forvaltning, eftersom det har til formål at sikre staten indtægter. Fritagelsen skete nemlig ifølge Kommissionens oplysninger ikke på grundlag af omsætningen i forbindelse med salg af kød, men på grundlag af den samlede omsætning.
- (20) Da destruktionsafgiften beregnes ud fra værdien af kødprodukterne, forekom det ikke berettiget at fritage en virksomhed med en højere omsætning i forbindelse med salg af kød fra at betale afgiften, mens en konkurrent med en lavere omsætning i forbindelse med salg af kødprodukter skal betale afgiften.

⁽⁶⁾ 1 FRF = 0,15 EUR.

- (21) Derfor udgjorde ovennævnte afgiftsfritagelse en selektiv fordel. Der var altså tale om en støtte til salgsvirksomheder, som indrømmes afgiftsfritagelse og dermed opnåede en skattefordel. På grundlag af tallene vedrørende salg af kød konkluderede Kommissionen, at afgiftsfritagelsen i 2003 for handlende med en omsætning på under 762 245 EUR var en fordel, der kunne udgøre en statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (22) Kommissionen kunne ikke udelukke, at afgiftsfritagelsen kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, særlig i grænseområder.
- (23) Afgiftsfritagelsen for handlende med en omsætning på under 762 245 EUR syntes derfor at udgøre en statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (24) I det foreliggende tilfælde var fritagelsen en afgiftslettelse uden nogen form for incitament eller modydelse fra støttemodtageren, og det var ikke muligt at godtgøre, at støtten er forenelig med konkurrencereglerne.
- (25) Kommissionen mente derfor, at støtten hørte under anvendelsesområdet for punkt 3.5 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren⁽⁷⁾, som var gældende på daværende tidspunkt. Det nævnte punkt fastsætter, at en støtteforanstaltning skal indeholde et vist incitament eller kræve en vis modydelse fra støttemodtageren for at kunne betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Medmindre der således udtrykkeligt er fastsat undtagelser i EF-lovgivningen eller i landbrugsrammebestemmelserne, betragtes unilaterale statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenterens økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling, som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.
- (26) Med hensyn til handelsvirksomheder, der er fritaget for at betale destruktionsafgiften, kunne Kommissionen ikke udelukke, at der var tale om en statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, og at det drejede sig om en driftsstøtte, som Kommissionen tvivlede på var forenelig med det indre marked.
- (28) De franske myndigheder påpegede til gengæld, inden forordning (EF) nr. 1998/2006 trådte i kraft, at støtten henhørte under anvendelsesområdet for Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte⁽⁹⁾. De gjorde gældende, at antallet af berørte virksomheder, som højest udgjorde 100 000 i gennemsnit pr. år, samt den omsætningstærskel, der blev anvendt til fritagelsen (762 245 EUR), ville indebære, at det fritagelsesbeløb, som kunne udgøre en statsstøtte, under alle omstændigheder lå under tærsklen på 100 000 EUR over en treårig periode som fastsat i forordning (EF) nr. 69/2001.
- (29) For at bevise, at det beløb for afgiftsfritagelsen, som disse virksomheder nød godt af i 2003, systematisk var mindre end 100 000 EUR over tre år, anvendte de franske myndigheder to metoder.
- (30) De franske myndigheder forsøgte for det første at rekonstruere omsætningen for en virksomhed, som havde betalt en afgift på 100 000 EUR over tre år, eller i gennemsnit 33 333 EUR om året. På grundlag af dette beløb fordelt efter afgiftssats (henholdsvis 2,1 % og 3,9 %) rekonstruerede de det afgiftsgrundlag, der svarede til virksomhedens køb af kød. Ud fra værdien af disse køb af kød udledte de en anslået årlig omsætning på grundlag af den maksimalistiske hypotese, at der var tale om en virksomhed med speciale i handel med kød. Med denne metode nåede de frem til en omsætning for virksomheden, som var meget højere end tærsklen for afgiftsfritagelsen. Fritagelsestærsklen på 762 245 EUR var således langt overskredet, og derfor kan en virksomhed, der skulle betale en afgift på 100 000 EUR over tre år, under ingen omstændigheder være fritaget for afgiften på køb af kød.
- (31) For det andet forsøgte de franske myndigheder at rekonstruere afgiftsbeløbet for en virksomhed, der er specialiseret i kød, og hvis omsætning ligger lige under afgiftsfritagelsestærsklen på 762 000 EUR. Ud fra købskoefficienten/omsætningen på 0,58⁽¹⁰⁾ udledte de franske myndigheder værdien for denne virksomheds køb af kød, dvs. 441 960 EUR (762 000 x 0,58). Denne anden metode viser, at maksimumsbeløbet for afgiftsfritagelse er 13 132 EUR pr. år pr. virksomhed, eller et beløb, der under alle omstændigheder forbliver under 100 000 EUR over tre år.
- (32) Efter at forordning (EF) nr. 1998/2006 trådte i kraft, bekræftede de franske myndigheder, at den fritagelse for at betale afgiften på køb af kød (den såkaldte »destruktionsafgift«), der for 2003 blev indrømmet visse virksomheder, som afsætter landbrugsvarer, hørte under denne forordnings anvendelsesområde, særlig artikel 5 om overgangsbestemmelser.

III. BEMÆRKNINGER FRA FRANKRIG

- (27) De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger i brev af 20. september 2005 og 15. november 2005. De anførte heri, at det ikke kunne anfægtes, at den afgiftsfritagelse, som blev indrømmet ikkeafgiftspligtige virksomheder, udgjorde en støtte i betydningen i EF-traktaten. Kommissionen anvendte for øvrigt en tilsvarende betegnelse i sin beslutning 2005/474/EF⁽⁸⁾ om fritagelsen indrømmet fra den 1. januar 1997 til den 31. december 2002 (statsstøttesag NN 17/01 omklassificeret som C 49/02).

⁽⁷⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT L 176 af 8.7.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30

⁽¹⁰⁾ Oplysninger fra de franske myndigheder baseret på erhvervskilder (centret for forvaltning af sammenslutningen af slagterbutikker).

IV. BEMÆRKNINGER FRA TREDJEPARTER

Bemærkninger fra Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs (sammenslutningen af slagter- og charcuteributikker og cateringvirksomheder) (CFBCT)

- (33) Sammenslutningen af slagter- og charcuteributikker og cateringvirksomheder (i det følgende benævnt »CFBCT«) understregede for det første, at den pågældende foranstaltning ikke opfyldte kriterierne for definition af en statsstøtte, og at den afgiftsordning, der blev anvendt på visse virksomheder i forhold til deres omsætning, var fuldt ud berettiget ud fra afgiftssystemets forvaltning. Ifølge CFBCT blev afgiften på køb af kød opkrævet og kontrolleret i henhold til de gældende regler for moms og lignende afgifter. Fastsættelsen af tærsklen for afgiftsfritagelsen skete på et objektivt og rationelt grundlag på samme måde som med hensyn til tærsklerne for andre afgifter. Loven af 1996 er i overensstemmelse med det franske momsopkrævningssystem. Den havde ikke til formål at give visse virksomheder en særlig fordel, men tog i virkeligheden gennem indførelsen af en afgiftstærskel sigte på at tage højde for virksomheders evne til at bidrage, og særlig håndværksslagteres levedygtighed.
- (34) For det andet påvirkede denne foranstaltning ikke ifølge CFBCT samhandlen i Fællesskabet. De virksomheder, der var omfattet af den pågældende foranstaltning, var meget små, og det geografiske marked, de driver virksomhed på, var meget begrænset, hvilket ikke gav anledning til at tro, at der var tale om en statsstøtte i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (35) Selv om man gik ud fra, at der var tale om en støtte til de virksomheder, som var fritaget for at betale afgiften, fastholder CFBCT, at denne støtte under alle omstændigheder var forenelig med traktatens bestemmelser.
- (36) Kommissionen burde tage i betragtning, at den afgiftsfritagelse, der blev indrømmet små slagtervirksomheder og håndværksslagtere i det foreliggende tilfælde, var begrundet i et mål af almen interesse, som f.eks. håndteringen af kogalskabskrisen og den nødvendige behandling af farlige produkter. Endvidere vedrørte denne foranstaltning kun små og mellemstore virksomheder, og den ville være omfattet af de fritagelsesforordninger, der var gældende på daværende tidspunkt, nemlig Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽¹¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 af 23. december 2003 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter⁽¹²⁾.
- (37) CFBCT fastholder dog, at kravet om tilbagebetaling af støtten, som ville være konsekvensen af, at foranstaltningen eventuelt blev betragtet som en uforenelig stats-

støtte, ville være i strid med artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹³⁾, idet en negativ afgørelse med tilbagebetaling ikke tager højde for støttemodtagernes legitime tillid.

- (38) Den efterfølgende vurdering af støtten på grundlag af beskatning på et fast grundlag med tilbagevirkende kraft kunne under alle omstændigheder betyde, at den lå under de minimis-tærsklerne, da hovedparten af de potentielle modtagere af denne støtte var mikrovirksomheder.

Bemærkninger modtaget fra et privat firma med hovedsæde i Frankrig

- (39) Ifølge Kommissionens oplysninger udvikler det pågældende firma i Frankrig en aktivitet med distribution af fødevarer. Efter at have erlagt destruktionsafgiften for 2001-2003 og krævet tilbagebetaling af det udbetalte beløb til det franske skattevæsen mener firmaet at have en interesse i at fremsætte sine bemærkninger under dette sagsforløb.
- (40) Firmaet fastholder, at der i strid med Kommissionens konklusion i dens beslutning om at indlede en undersøgelsesprocedure af 5. juli 2005 (2005/C 228/06)⁽¹⁴⁾ ikke var tale om en adskillelse mellem støtten i destruktionssektoren og afgiften på køb af kød. Det mener, at den destruktionsafgift, der blev udbetalt for 2003, har hjemmel i § 302 a ZD i den franske almene skattelovsamling, og at den finansierer en statsstøtteordning i henhold til artikel 107 i TEUF. Da denne ordning ikke er meddelt Kommissionen på forhånd, skal den anses for at være ulovlig.
- (41) Endvidere fastholder firmaet, at afgiftsfritagelsen er uforenelig med artikel 107 i TEUF, og at dette betyder, at afgiften er uforenelig med princippet om lighed i forhold til de offentlige udgifter og dermed med konkurrencereglerne.
- (42) Ifølge artikel 107, stk. 1, i TEUF er bortset fra de i nævnte traktat hjemlede undtagelser statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (43) Artikel 107, 108 og 109 i TEUF finder anvendelse i sektoren for svinekød i henhold til artikel 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁵⁾. De finder anvendelse i sektoren for oksekød i henhold til artikel 40 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af

V. VURDERING

⁽¹¹⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

⁽¹²⁾ EUT L 1 af 3.1.2004, s. 1.

⁽¹³⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 3.

⁽¹⁵⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁶⁾. Før sidstnævnte forordning blev vedtaget, fandt artikel 107, 108 og 109 i TEUF anvendelse i sektoren for oksekød i henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68⁽¹⁷⁾. De finder anvendelse i sektoren for fåre- og gedekød i henhold til artikel 22 i Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁸⁾. De finder anvendelse i sektoren for fjerkrækød i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød⁽¹⁹⁾. Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)⁽²⁰⁾ ophæver disse forskellige forordninger og fastsætter i artikel 180, at reglerne for statsstøtte finder anvendelse på de ovennævnte produkter.
- (44) De franske myndigheder har bekræftet, at den fritagelse for at betale afgiften på køb af kød (den såkaldte »destruktionsafgift«), der i 2003 blev indrømmet visse virksomheder, som afsætter landbrugsprodukter, henhørte under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1998/2006.
- (45) I henhold til forordning (EF) nr. 1998/2006 anses støtte, der opfylder betingelserne i denne forordning, ikke for at opfylde alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, og den er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF.
- (46) Forordning (EF) nr. 1998/2006 finder anvendelse på støtte ydet til virksomheder i alle sektorer, men med hensyn til de virksomheder inden for forædling og afsætning af landbrugsprodukter, der er opført i bilag I i EF-traktaten, udelukkende når støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder, og når støtten ikke er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter.
- (47) I henhold til artikel 5, stk. 1, forordning (EF) nr. 1998/2006 finder denne forordning anvendelse på støtte, der inden dens ikrafttræden er ydet til virksomheder i transportsektoren og inden for forædling og afsætning af landbrugsprodukter, hvis støtten opfylder alle betingelserne i artikel 1 og 2. Forordning (EF) nr. 1998/2006 trådte i kraft den 29. december 2006.
- (48) I henhold til artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1998/2006 må den samlede de minimis-støtte til en enkelt virksomhed ikke overstige 200 000 EUR over en periode på tre regnskabsår. Loftet angives som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før nogen form for beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.
- (49) De pågældende virksomheder var aktive inden for den forædling og afsætning af landbrugsprodukter, der er opført i bilag I i EF-traktaten, og af andre produkter og var fritaget for destruktionsafgiften i 2003. I henhold til overgangsbestemmelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1998/2006 finder denne forordning derfor anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- (50) De franske myndigheder har slået fast, at betingelserne i forordning (EF) nr. 1998/2006 var opfyldt ved at godtgøre, at subventionsækvivalenten for den støtte, som den enkelte støttemodtager har fået udbetalt, i intet tilfælde oversteg 200 000 EUR over en periode på tre år, da maksimumsbeløbet for fritagelse var 13 132 EUR pr. år pr. virksomhed (se betragtning 29).
- (51) På grundlag af ovenstående mener Kommissionen, at fritagelsen for virksomheder, der sælger kød en detail, og hvis årlige omsætning var på under 762 245 EUR i 2003, henhører under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1998/2006 og opfylder de deri fastsatte betingelser. Denne fritagelse udgjorde derfor ikke en statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fritagelsen for destruktionsafgiften for 2003 for virksomheder, der sælger kød en detail, og hvis årlige omsætning er på under 762 245 EUR, udgør ikke en støtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2011.

På Kommissionens vegne

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁶⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽¹⁷⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24.

⁽¹⁸⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁰⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.